

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/147/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010319
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010319.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Stanislava Kováča (sudca spravodajca), v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., v konaní o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 104Pp/10/2024 – 44 zo dňa 17.05.2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 30.07.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. č. k. 104Pp/10/2024 – 44 zo dňa 17.05.2024 bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“), ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/13/2021 zo dňa 10.03.2021.

Proti uzneseniu podal odsúdený v lehote ihneď po vyhlásení sťažnosť, prokurátor sa práva na podanie sťažnosti vzdal a zástupca ÚVTOS sťažnosť nepodal.

Odsúdený sťažnosť neodôvodnil. Vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie dňa 17.07.2024.

Podľa § 192 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“), pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd ako nadriadený orgán na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 TP preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokmi predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že okresný súd po doručení návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 01.02.2024 postupoval procesne bez pochybení, keď vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 19.03.2024 a 17.05.2024, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 TP rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) TZ súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 TZ pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú splnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správnejmu záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody – vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu dňa 06.02.2024, avšak nebola splnená druhá materiálna podmienka, nakoľko nemožno od odsúdeného bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Prvú z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v § 66 ods. 1 TZ, t. j. preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, však krajský súd na rozdiel od okresného súdu nepovažoval za splnenú. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody od 15.03.2021 síce disciplinárne potrestaný nebol, ale bol iba dva krát disciplinárne odmenený dňa 08.06.2022 a 14.12.2023. Získaním iba dvoch disciplinárnych odmien počas skoro 3 rokov výkonu trestu nepreukázal dostatočnú snahu po polepšení. Taktiež neprejavil záujem o vzdelávanie, neabsolvoval rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Ani túto podmienku, a síce, že je od odsúdeného možné dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, krajský súd, rovnako ako okresný súd, nepovažoval za splnenú. Odsúdený sa trestného činu dopustil v súvislosti s požívaním alkoholu, kvôli čomu mu bolo uložené aj ochranné liečenie, z ktorého bol prepustený. V zmysle vyjadrenia psychologičky B. E. D. sa v podmienkach výkonu trestu dokáže správať na požadovanej úrovni, čo je do značnej miery ovplyvnené vynútenou abstinenciou, a k terapeutickým aktivitám pri ochrannej liečbe mal pasívny prístup, preto nemožno predikovať úspešnú resocializáciu. Okrem predmetného trestného činu má odsúdený 4 záznamy v registri trestov za odsúdenie z rokov 1987, 1992, 1993 a 2014. Pri poslednom odsúdení z roku 2014 sa jednalo o zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 TZ na podmiennečný trest odňatia slobody, v ktorom sa osvedčil 06.03.2018.

Je potrebné poukázať na to, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, daný postup je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto okolnosti pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale je nutné ich posudzovať vo vzájomných

súvislostiach. Očakávanie správania sa odsúdeného v budúcnosti je možné vyvodiť z objektívnych okolností, ktoré sa už stali a ktoré musí súd logicky vyhodnotiť. Ohľadne správania sa odsúdeného v budúcnosti súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení vyvodzuje iba predpoklady, pretože logicky nemôže vedieť, čo sa v budúcnosti skutočne stane. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je teda predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti, pričom pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, na ktoré poukázal aj okresný súd v napadnutom uznesení, tieto sú aj podľa názoru krajského súdu zjavné. Ako už bolo uvedené, odsúdený má okrem predmetného skutku v registri trestov ďalšie 4 záznamy za trestnú činnosť, 1 z toho v nedávnej dobe, pričom predmetného skutku sa dopúšťal aj počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Uvedené svedčí v prospech záveru, že predchádzajúce trestné stíhania, odsúdenia ani predchádzajúce výkony trestov na odsúdeného nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nezabránili v ďalšom páchaní trestnej činnosti. Aktuálne preto v jeho prípade aj podľa názoru krajského súdu naďalej prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) TP nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov, a pre absenciu relevantných sťažnostných námietok, má aj krajský súd za to, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1, ods. 2 TZ, a sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.